

Sygn. akt VI Ka 499/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Tekieli (spr.)

Sędziowie SO Andrzej Żuk

SO Waldemar Masłowski

Protokolant Katarzyna Witkowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze B. R.

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2016 r.

sprawy skazanego **T. T.** ur. (...) w J.

s. B. i K. z domu L.

o wyrok łączny

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 16 sierpnia 2016 r. sygn. akt II K 62/16

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec skazanego T. T., w ten sposób, że:

1. uchyla rozstrzygnięcia z pkt I, II, III i V części dyspozytywnej,
2. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk i art. 91 § 2kk łączy skazanemu kary pozbawienia wolności orzeczone podlegającymi połączeniu wyrokami z pkt 2 w zakresie wymierzonej za czyny z art. 279 § 1 kk kary 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, pkt 3 , pkt 11 w zakresie kar łącznych 3 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz z pkt 12 części wstępnej i wymierza skazanemu karę łączną 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności,
3. na poczet orzeczonej kary łącznej zalicza skazanemu okresy kar pozbawienia wolności dotychczas odbytych w sprawach podlegających łączeniu,
4. pozostałe rozstrzygnięcia w sprawach podlegających łączeniu pozostawia bez zmian,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. W. 147,60 złotych tytułem kosztów nieopłaconej obrony z urzędu skazanego w postępowaniu odwoławczym, w tym 27,60 złotych tytułem zwrotu podatku od towarów i usług

IV. zwalnia skazanego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 499/16

UZASADNIENIE

T. T. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 11.09.2013r. w sprawie o sygn. akt II K 501/13 za czyny z art. 279 § 1 kk i z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk popełnione w dniach 10.03.2013r. oraz w okresie między 01-06.02.2013r., 07-08.02.2013r., 18-25.02.2013r., przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 4 lata, której wykonanie zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 29.01.2015r. w sprawie sygn. akt Ko 3529/14;

2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 12.03.2014r. w sprawie o sygn. akt II K 1451/13 utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 12.09.2014r. w sprawie o sygn. akt VI Ka 224/14 za czyny z art. 279 § 1 kk popełnione w kwietniu 2013r., 02.05.2013r. i w okresie od dnia 16.06.2013r. do dnia 19.06.2013r. przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 288 § 1 kk popełniony w dniu 08/09.06.2013r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 4 lata, której wykonanie zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 24.07.2015r. w sprawie sygn. akt II Ko 2385/15; postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z 18.01.2016 w sprawie o sygn. akt II K 1451/13 zamieniono orzeczoną w pkt. 2 części dyspozytywnej wyroku karę 3 miesięcy pozbawienia wolności na karę 30 dni aresztu,

3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 16.05.2014r. w sprawie o sygn. akt II K 1769/13 za czyny z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 283 kk popełniony w okresie pomiędzy 20.07.2013, a 13.08.2013 na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata, której wykonanie zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 08.05.2015r. w sprawie sygn. akt II Ko 1271/15;

4. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 30.09.2014r. w sprawie o sygn. akt II K 1000/14 za czyny z art. 279 § 1 kk popełnione w okresie pomiędzy 24-27.02.2014 i w dniu 05.03.2014r. przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony nie później niż 08.03.2014r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 1 roku i 7 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat, której wykonanie zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 04.08.2015r. w sprawie sygn. akt II Ko 2386/15;

5. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 06.02.2015r. w sprawie o sygn. akt II K 1434/14 za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 25.05.2014r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyny z art. 279 § 1 kk i z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk popełnione pomiędzy drugą połową stycznia 2014r., a 07.03.2014r., w dniu 25.03.2014r., w dniu 12.02.2014r. i w nocy z 28/29.05.2014r. przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat;

6. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 18.02.2015r. w sprawie o sygn. akt II K 1665/14 za czyny z art. 278 § 1 kk popełnione w dniu 31.07.2014r. i w okresie 05-07.07.2014r. przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, za czyny z art. 279 § 1 kk i z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk popełnione w okresie pomiędzy 27.04.2014r., a 04.05.2014r., pomiędzy 21, a 22.07.2014r., pomiędzy 07, a 08.07.2014r., pomiędzy 03, a 05.07.2014, pomiędzy 02, a 23.03.2014r., pomiędzy 15, a 19.06.2014r., pomiędzy 05, a 10.06.2014r., pomiędzy 22, a 24.03.2014r., przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

7. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 04.03.2015r. w sprawie o sygn. akt II K 1206/14 za czyny z art. 279 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk popełnione w okresie czasu pomiędzy 07.07.2014r., a 14.07.2014r., w miesiącu lipcu 2014r. w okresie czasu pomiędzy 17.06.2014r., a 31.06.2014r., w miesiącu czerwcu 2014r., w lipcu, w czerwcu 2014r. przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z

art. 278 § 1 kk popełniony w okresie pomiędzy 07.07.2014r., a 14.07.2014r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 1 roku i 7 miesięcy pozbawienia wolności;

8. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 26.05.2015r. w sprawie o sygn. akt II K 385/15 za czyn z art. 279 § 1 kk popełniony w nocy z 03/04.01.2015r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

9. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 16.06.2015r. w sprawie o sygn. akt II K 101/15 za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 22.10.2014r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

10. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 22.06.2015r. w sprawie o sygn. akt II K 1664/14 za czyny z art. 279 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk oraz z art. 13 § 2 kk w zw. z art. 279 § 1 kk popełnione w dniu 19.09.2014r., w okresie pomiędzy 12, a 13.08.2014r., w okresie pomiędzy 23, a 24.08.2014r., w okresie pomiędzy 26.08.2014r., a 28.08.2014r., pomiędzy 28.08.2014r., a 29.08.2014r., w okresie pomiędzy 28.08.2014r., a 05.09.2014r., w okresie pomiędzy 28.08.2014r., a 06.09.2014r., przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 18.08.2014r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 7 lat;

11. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 26 listopada 2015 w sprawie o sygn. akt II K 1161/15, którym połączono: kary orzeczone wyrokami opisanymi w pkt. 1, 2 i 3 i wymierzono karę 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, kary orzeczone wyrokami opisanymi w pkt 4, 5, 6, 7 i 10 i wymierzono karę łączną 3 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności, kary orzeczone wyrokami opisanymi w pkt. 8 i 9 i wymierzono karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności,

12. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 06.04.2016 w sprawie o sygn. akt II K 1856/15 za czyny z art. 279 § 1 kk i in. popełnione pomiędzy 09.02.2015 a 11.05.2015 przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz za czyny z art. 278 § 1 kk popełnione pomiędzy 01.02.2015 a 6.04.2015 na karę roku pozbawienia wolności i karę łączną 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 16 sierpnia 2016 roku sygn. akt II K 62/16:

I. na podstawie art. 85 kk i art. 91 § 2 kk w brzmieniu obowiązującym przed zmianą ustawą z dnia 20.02.2015r. (Dz. U. z 2015r., poz. 396) wymierzone skazanemu T. T. w wyrokach podlegających łączeniu opisanych w 1 i 3 części wstępnej oraz w punkcie 2 w zakresie wymierzonej za czyny z art. 279 § 1 kk kary roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności kary pozbawienia wolności połączono i wymierzono mu karę łączną 2 (dwóch) lat i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 85 kk i art. 91 § 2 kk w brzmieniu obowiązującym przed zmianą ustawą z dnia 20.02.2015r. (Dz. U. z 2015r., poz. 396) wymierzone skazanemu T. T. w wyrokach podlegających łączeniu opisanych w 8, 9 i 12 części wstępnej i wymierzono mu karę łączną 3 (trzech) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na poczet kar łącznych orzeczonych w pkt I i II części dyspozytywnej zaliczono skazanemu T. T. okres kar odbytych w sprawach podlegających łączeniu,

IV. na podstawie art. 572 k.p.k. w zakresie pozostałych kar wymierzonych skazanemu postępowanie umarzone,

V. pozostałe postanowienia nie będące przedmiotem rozstrzygnięć w niniejszym wyroku łącznym, a zawarte w wyrokach opisanych w punktach 1-12 części wstępnej utrzymano w mocy;

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.k. zwolniono skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

Od powyższego wyroku apelację złożyła obrońca skazanego. Na podstawie art. 425 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 444 k.p.k. zaskarżyła wyżej opisany wyrok łączny w części dotyczącej orzeczenia w zakresie wymierzonych skazanemu kar łącznych, a mianowicie w zakresie punktów I i II części dyspozytywnej wyroku. Na podstawie art. 427 § 2 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 1 i 4 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:

I. obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie:

- art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r., poz. 396) poprzez niewłaściwe zastosowanie w niniejszym postępowaniu przepisów prawnych dotyczących wyroków łącznych obowiązujących od dnia 1 lipca 2015 r., które miały pierwszeństwo stosowania w niniejszej sprawie z uwagi na potrzebę wymierzenia skazanemu kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem, które nastąpiło po dniu 1 lipca 2015 r. i orzeczenie wobec skazanego kar łącznych w oparciu o treść przepisu art. 85 k.k. w brzmieniu sprzed zmiany dokonanej przywołaną ustawą, przy czym Sąd nie powołał się na przepis art. 4 § 1 k.k. i nie wyjaśnił przyczyn zastosowania wobec skazanego ustawy poprzednio obowiązującej,
- art. 85 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym po 1 lipca 2015 r. poprzez jego niezastosowanie, pomimo, że zasadnym było jego zastosowanie;

II. rażąco niewspółmierność wymierzonych skazanemu w wyroku łącznym kar łącznych, polegającą na wymierzeniu mu dwóch kar łącznych z czego pierwsza z czego pierwsza

(2 lata i 1 miesiąc pozbawienia wolności) zbliża się do granicy wymiaru kary z zastosowaniem systemu kumulacji, zaś druga (3 lata i 8 miesięcy pozbawienia wolności) stanowi wyraz tegoż systemu w sytuacji, gdy cele zapobiegawcze i wychowawcze kary zostaną osiągnięte również przy wymierzeniu skazanemu kary łącznej z zastosowaniem zasady absorpcji, gdyż młody wiek skazanego, jego obecnie wyrażana skrucha, jak i niezwykle silna motywacja do zmiany postępowania i wejścia na drogę praworządności w postaci narodzin syna i pragnienia utrzymania rodziny, przekonują o tym, że kary łączne w powyższym wymiarze są niewspółmiernie surowe w stosunku do stopnia społecznej szkodliwości popełnionych przez skazanego czynów.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty, na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. w zw. z art. 437 § 2 k.p.k. autorka apelacji wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej wymierzenia skazanemu kar łącznych przez odmienne orzeczenie co do istoty sprawy i orzeczenie wobec skazanego w wyroku łącznym kary łącznej z zastosowaniem zasady absorpcji ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja obrońcy skazanego zasługiwała na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, iż nowelizacja Kodeksu karnego i Kodeksu postępowania karnego wprowadzona ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 396), jaka weszła w życie z dniem 01 lipca 2015 r., całkowicie zmieniła model orzekania instytucji kary łącznej. Jedną z zasadniczych zmian jest to, iż podstawę wymiaru kary łącznej mogą stanowić nie tylko kary jednostkowe orzekane za przestępstwa pozostające w realnym zbiegu, ale także kary orzeczone wcześniej jako kara łączna w poszczególnych wyrokach (art. 85 § 2 kk). W sytuacji orzekania w przedmiocie wyroku łącznego w myśl znowelizowanych przepisów nie zachodzi obecnie – co do zasady - potrzeba rozwiązywania uprzednio orzeczonych w poszczególnych wyrokach węzłów kar łącznych, które stają się częściami składowymi orzekanej kary łącznej. Kolejną zasadniczą zmianą wprowadzoną w wyniku nowelizacji jest to, iż ustawodawca odstąpił od wymogu uzależnienia możliwości orzeczenia kary łącznej od negatywnej przesłanki nieprzedzielenia pozostających w realnym zbiegu przestępstw, chociażby nieprawomocnym wyrokiem, co do któregośkolwiek z tych przestępstw. Łączeniu nie mogą podlegać także kary już wykonane. Nadto, w dodanym ww. ustawą przepisie art. 85a kk pojawiły się uregulowania dotyczące dyrektyw wymiaru kary odnoszące się tylko i wyłącznie do instytucji kary łącznej.

Aby rozstrzygnąć wątpliwości w zakresie stosowania znowelizowanych przepisów w zakresie orzekania w przedmiocie wyroku łącznego w art. 19 ust. 1 ww. ustawy nowelizującej wprowadzono normy intertemporalne, określające granice, w jakich przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego, zatytułowanego „Zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych” w brzmieniu po nowelizacji mogą być zastosowane do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem 01 lipca 2015 r. tj. przed wejściem w życie tejże noweli.

Zgodnie z dyspozycją art. 19 ust. 1 tejże ustawy, przepisów rozdziału IX ustawy, o której mowa w art. 1 a więc Kodeksu karnego, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnie skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. W świetle przytoczonego wyżej art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 396) regułą jest wyłączenie stosowania nowych uregulowań dotyczących kary łącznej do kar prawomocnie orzeczonych przed 1 lipca 2015 r. W takim i tylko w takim zakresie omawiany przepis wyłącza stosowanie art. 4 § 1 kk. W efekcie, jeżeli wszystkie wyroki dotyczące skazanego zapadły przed tą datą, Sąd orzekający w sprawie powinien stosować jedynie przepisy dotyczące kary łącznej w brzmieniu dotychczasowym (sprzed 01 lipca 2015 r.).

Nowe uregulowania dotyczące kary łącznej mogą być brane pod uwagę wyłącznie w sytuacji, jeżeli po 30 czerwca 2015 r. doszło do prawomocnego skazania za przestępstwo (nawet jeżeli zostało popełnione przed tą datą) o czym świadczy druga część przepisu art. 19 ust. 1 ww. ustawy. Dopiero wówczas otwiera się droga do wydania wyroku łącznego na nowych zasadach, obejmująca także kary, które przed 1 lipca 2015 r. nie mogły być podstawą orzekania kary łącznej (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 29 lipca 2015 r., sygn. II Akz 410/15, Biul. SAKa 2015/3/8, KZS 2015/10/62, LEX nr 1809506).

W realiach przedmiotowej sprawy, wobec tego, iż w stosunku do T. T. po dniu 01 lipca 2015 r. zapadł i uprawomocnił się wyrok w sprawie II K 1856/15, rozstrzygając w przedmiocie orzeczenia o karze łącznej Sąd I instancji mógł zastosować przepisy nowe. Sąd Rejonowy powinien był także rozważyć, czy w sytuacji skazanego zastosowanie przepisów dotychczasowych jest względniejsze dla sprawcy, a w przypadku uzyskania odpowiedzi twierdzącej, połączyć podlegając łączeniu kary orzeczone wyrokami opisanymi w części wstępnej zaskarżonego wyroku w myśl przepisów „starych”, w brzmieniu sprzed nowelizacji (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 31 maja 2016 r., II AKz 124/16).

Sąd Rejonowy wydając zaskarżony wyrok łączny zastosował przepis art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed zmianą ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. (vide: k. 5 pismemnego uzasadnienia). W żaden sposób jednak nie uzasadnił zajętego stanowiska, nie powołał się ani na reguły intertemporalne, ani na zasadę określoną w art. 4 § 1 k.k.

Tak sposób procedowania Sądu I instancji uznać należało za rażąco błędny.

W związku z tym, iż jeden z wyroków odnośnie skazanego zapadł po 1 lipca 2015 r. Sąd Rejonowy miał dwie możliwości. Pierwszą z nich było połączenie orzeczonych wobec skazanego i dotychczas nie wykonanych kar w myśl przepisów „nowych”, zaś drugą możliwością było zastosowanie przepisów „starych” w sytuacji, gdyby były względniejsze dla skazanego.

Sąd Okręgowy ocenia, że zapadły wobec T. T. wyrok w sprawie II K 1856/15 implikował konieczność wydania nowego wyroku łącznego w oparciu o przepisy obowiązujące w czasie orzekania. Jak to już zostało wyżej wskazane, co słusznie zarzucił skarżący obrońca, zasadą jest w takiej sytuacji łączenie orzeczonych wobec skazanego kar w myśl przepisów nowych, chyba że regulacja obowiązująca poprzednio jest względniejsza dla sprawcy. Porównanie granic kar możliwych do orzeczenia wobec skazanego wskazuje jednoznacznie, że przepisy obowiązujące przed wejściem w życie ustawy nowelizującej nie były dla skazanego względniejsze.

Przed porównaniem granic możliwych kar wskazać należy na dwie okoliczności.

Przeoczył skarżący obrońca, że nie istnieją już trzy kary łączne podlegające łączeniu, bowiem wyrok łączny Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 26 listopada 2015 r. w sprawie II K 1161/15 stracił moc w zakresie pierwszej z wymierzonych kar łącznych, obejmującej skazania w sprawach II K 501/13, II K 1451/13 oraz II K 1769/13 po uprawomocnieniu się postanowienia Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 18 stycznia 2016 r. w przedmiocie zamiany kary orzeczonej za przestępstwo na karę za wykroczenie. Postanowieniem tym Sąd zamienił orzeczoną w pkt 2 części dyspozytywnej wyroku w sprawie II K 1451/13 za występki z art. 288 § 1 k.k. karę trzech miesięcy pozbawienia wolności na karę trzydziestu dni aresztu. Kara ta nie podlega łączeniu z karami pozbawienia wolności orzeczonymi za przestępstwa, zaś wskazana zmiana spowodowała utratę mocy wyroku łącznego w tej części w sprawie II K 1161/15 (art. 575 § 2 k.p.k.).

Przepisy kodeksu karnego obowiązujące od dnia 1 lipca 2015 r. nie przewidują możliwości łączenia kar już wykonanych. W dniu 12 listopada 2016 r., a zatem przed datą orzekania przez Sąd II instancji została wykonana kara orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 11 września 2013 r. w sprawie II K 501/13 (pkt 1 części wstępnej zaskarżonego wyroku), co wprost wynika z opinii o skazanym wydanej przez Dyrektora Zakładu Karnego (...)W. (k. 57). Kara ta nie mogła zatem zostać objęta orzeczoną przez Sąd Okręgowy karą łączną, orzekaną na „nowych” zasadach.

Przy tak zakreślonych granicach wymiaru kary łącznej na podstawie „nowych” przepisów granice te zakreślone są od 3 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności (najwyższa kara – kara łączna orzeczona w wyroku łącznym w sprawie II K 1161/15 z połączenia kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami jednostkowymi z pkt. 4,5,6,7 i 10 części wstępnej zaskarżonego wyroku) do 8 lat i 7 miesięcy pozbawienia wolności (suma kar orzeczonych wyrokami z pkt. 2 w zakresie kar za czyny z art. 279 § 1 k.k., pkt. 3, pkt. 11 w zakresie kar łącznych 3 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz z pkt. 12 części wstępnej).

Mając tak zakreślone granice kary łącznej na podstawie art. 85 § 1 k.k. w brzmieniu ustalonym przez ustawę z dnia 20 lutego 2015 r. obowiązującej od 1 lipca 2015 r. Sąd Okręgowy uznał, że należy skazanemu T. T. wymierzyć karę łączną 7 lat pozbawienia wolności. Tak wymierzona kara spełni swoje zadanie tak w zakresie prewencji ogólnej jak i szczególnej (art. 85a k.k.), uwzględnia przy tym inne okoliczności brane pod uwagę przy wymiarze kary łącznej (jednorodność czynów będących wyłącznie przestępstwami przeciwko mieniu i ich w znacznej mierze zbieżność czasowa).

Sposób orzeczenia kar łącznych zawarty w zaskarżonym wyroku oparty o art. 85 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r. był zdecydowanie mniej korzystny dla skazanego. Sąd I instancji orzekł dwie kary łączne 2 lat i 1 miesiąca pozbawienia wolności

(granice od 1 roku i 6 miesięcy do 2 lat i 11 miesięcy pozbawienia wolności) i 3 lata i 8 miesięcy pozbawienia wolności (granice od 2 lat i 8 miesięcy do 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności) pozostawiając ponadto wcześniej orzeczoną karę łączną - 3 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 11 części wstępnej, pkt V części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku). Suma tych kar łącznych pozbawienia wolności wynosi 9 lat i 7 miesięcy. Nawet mając na uwadze, że połączona w ramach kary łącznej 2 lat i 1 miesiąca kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności została wykonana, suma kar które podlegałyby wykonaniu wynosiłaby 8 lat i 1 miesiąc, a więc byłaby wyższa niż orzeczona przez Sąd Okręgowy kara 7 lat pozbawienia wolności.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że: uchylił rozstrzygnięcie z pkt I i II części dyspozytywnej dotyczące dwóch kar łącznych pozbawienia wolności i związane z nimi rozstrzygnięcia z pkt III i V części dyspozytywnej; na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 91 § 2 k.k. połączył skazanemu T. T. kary pozbawienia wolności orzeczone podlegającymi połączeniu wyrokami z pkt 2 w zakresie wymierzonej za czyny z art. 279 § 1 k.k. kary 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, pkt. 3, pkt 11 w zakresie kar łącznych 3 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności i 8 miesięcy pozbawienia wolności i pkt 12 części wstępnej, wymierzając skazanemu karę łączną 7 lat pozbawienia wolności oraz zaliczając na poczet tej kary okresy kar pozbawienia wolności dotychczas odbytych w sprawach podlegających łączeniu i pozostałe rozstrzygnięcia w tych sprawach pozostawiając bez zmian.

W pozostałej części Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy, co dotyczy pkt. IV części dyspozytywnej (umorzenia postępowania na podstawie art. 572 k.p.k. w zakresie pozostałych kar nie podlegających łączeniu co po zmianie wyroku dotyczy kary orzeczonej wyrokiem z pkt. 1 części wstępnej) i pkt. VI części dyspozytywnej (orzeczenie o kosztach za I instancję).

Na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy prawo o adwokaturze Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. W. kwotę 147,60 zł tytułem kosztów nieopłaconej obrony z urzędu skazanego w postępowaniu odwoławczym, w tym 27,60 zł tytułem zwrotu podatku od towarów i usług.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. mając na uwadze sytuację materialną skazanego odbywającego obecnie karę pozbawienia wolności zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Waldemar Masłowski Andrzej Tekieli Andrzej Żuk